

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 854	Intern Journal nr 198/71 FB	Internt arkiv nr T & F 458	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv Troms & Finnmark	Ekstern rapport nr GM 313 og GM 366	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:

Tittel

Magnetiske målinger Assebakte, Noaiddejavrre, Storfossen

Forfatter Sakshaug, G. F.	Dato 15.03 1971	Bedrift NGU
------------------------------	--------------------	----------------

Kommune Karasjok	Fylke Finnmark	Bergdistrikt Troms og Finnmark	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
---------------------	-------------------	-----------------------------------	--------------------	---------------------

Fagområde Geofysikk	Dokument type	Forekomster
Råstofftype Malm/metall	Emneord Magnetitt Au	

Sammendrag

Hensikten med målingene var å undersøke om magnetittkonsentrasjoner som avsetning i elvesand, kunne ha forbindelse med gullførende avsetninger.

Oppdrag:

STATENS MALMUNDERSØKELSER

GM Rapport nr. 313 og 366

Magnetiske målinger

ASSEBAKTE

NOAIDDEJAVRRET, STORFOSSEN

Karasjok

16. - 17. mai 1961

3. - 16. mai 1962

Ansvarlig leder: G. F. Sakshaug, geofysiker

Assistent : R. Opdahl, laborant

Norges geologiske undersøkelse
Geofysisk avdeling
Postboks 3006, 7001 Trondheim
Telf.: (075)20166

<u>INNHold:</u>	<u>Side:</u>
I OPPGAVE ETC.	3
II MÅLEMETODE	3
III ARBEIDSORDNING, ARBEIDETS GANG	3
IV UTFØRTE MÅLINGER	3
V DE VEDLAGTE KARTSKISSER	4
VI OBSERVERTE ANOMALIER	4
VII VIDERE UNDERSØKELSER	5

Bilag:

Pl. 313-01	Kartskisse over Assebakke, påført magnetiske ekvipotensiallinjer	M 1:5000
Pl. 366-01	Kartskisse over Noaiddejavrret, påført magnetiske ekvipotensiallinjer	M 1:2500
Pl. 366-02	Kartskisse over Storfossen, påført magnetiske ekvipotensiallinjer	M 1:2000

I OPPGAVE ETC.

På foranledning av dir. Harald Bjørlykke ble det vår oppgave å foreta magnetiske målinger over endel aktuelle områder i Karasjokvassdraget (skr. GM nr. 402 23/3 1961). Man ville forsøke å konstatere om magnetittkonsentrasjoner som avsetning i elvesand, kunne ha forbindelse med gullførende avsetninger.

Undersøkelsen måtte foretas på vinterføre, mens elven var islagt.

II MÅLEMETODE

Som nevnt ble det foretatt magnetiske målinger. Det ble benyttet magnetometer av eget fabrikat. Målenøyaktighet ca. 50 gamma.

III ARBEIDSORDNING, ARBEIDETS GANG

Området ved Assebakte ble målt av R. Opdahl i tiden 16., 17. mai 1961. Målingene måtte avsluttes for dette år, da isen ble usikker.

I 1962 ble det målt i tiden 3. - 16. mai over områdene Noaiddejavrret og Storfossen. Opdahl hadde 1 mann til hjelp under stikningen. Noen steder var elven åpen i strykene, der målinger ikke kunne foretas.

Værforholdene var bra under målingene.

IV UTFØRTE MÅLINGER

I Assebakte er det, som Pl. 313-01 viser, målt endel korte profiler på vestsiden av elven i to atskilte områder, samt over elven ved Njalbmeguoikka. Målelinjene er skrittet ut, men lengder i meter langs og mellom profilene antas dog å være noenlunde riktig.

I feltet ved Noaiddejavrret, Pl. 366-01, er målelinjene utstukket på vanlig måte. De ligger med 50 m innbyrdes avstand mellom 100 X - 850 X og 1200 X - 1850 X, i lengder opp til 300 m.

Pl. 366-02 viser det målte område ved Storfossen. Målelinjene ligger med 50 m innbyrdes avstand, i lengder opp til 350 m. Endel korte linjer er målt over elven mot vest.

V DE VEDLAGTE KARTSKISSER

Som bilag til denne rapport følger 3 kartskisser: Pl. 313-01 Assebakke i målestokk 1:5000, Pl. 366-01 Noaiddejavrret i målestokk 1:2500 og Pl. 366-02 Storfossen i målestokk 1:2000.

Kartskissene er påført topografiske data, innmålt under målingene, samt magnetiske isoanomalikurver. Ekvidistansen mellom linjene er forskjellig, som kartskissene viser. De oppgitte intensiteter i gamma refererer seg til valgt 0 pkt. nivå. Dette synes forøvrig å være noenlunde riktig valgt. Blå farge viser positiv anomali, rød farge negativ. Område uten farge, mellom +50 og -50 gamma, regnes som anomalifritt.

VI OBSERVERTE ANOMALIER

Assebakke. Det er ikke observert anomalier av betydning vest for elven. Intensiteten ligger her mellom ca. 100 - 190 gamma. Ved Njalbmeguoikka foreligger sydligst et negativt område og den meget svake positive anomali østligst i profil IV overstiger ikke 190 gamma.

Noaiddejavrret. I den østligste del av Baltos gullfelt er det observert en maksimalverdi på 330 gamma. Denne anomali synes å stå i forbindelse med anomalien like i nordøst (460 gamma). Rett nord for denne anomali er observert en noe sterkere anomali (520 gamma), og endelig er

det indikert en svak anomali (310 gamma) like nordvest for gullfeltet, som kan ha forbindelse med den østenforliggende anomali.

På vestsiden av Noaiddejokka er det mellom bolig M. A. Somby og elven observert en anomali på 350 gamma. Ved de to vestligste målelinjer opptrer en anomali på ca. 400 gamma. Denne anomali kan fortsette videre ut av feltet.

Storfossen. Målingene i dette felt viser svakere intensiteter enn i det foregående. Den eneste anomali av betydning på 800 Y (256 gamma), fortsetter mot øst ca. 150 m, der den etterhvert er svekket til ca. 120 gamma. Anomalien har et sterkt negativt område ($\div 420$ gamma) mot nord. Innenfor gullfeltet er indikert en meget svak anomali (125 gamma) i dets vestre del. En svak anomali (205 gamma) er observert på 950 Y - 225 X.

VII VIDERE UNDERSØKELSER

Målingene i Assebakte og Noaiddejavrret er beskrevet av dir. Bjørlykke i NGU-publikasjon nr. 236, 1966 (s. 52). Det fremgår her at det sommeren 1962 ble foretatt noen boringsforsøk ved noen magnetiske anomalier i de to felter, for å undersøke materialets karakter, samt dybden ned til fast fjell. I sin vurdering av borresultatene sier dir. Bjørlykke at der ikke var noen påfallende magnetittanrikning i hullene, heller ikke anrikning av gull. Man må derfor gjette på at de magnetiske anomalier her kommer fra den underliggende bergart.

Skulle lignende magnetiske målinger bli foretatt i andre felter i fremtiden, vil man anbefale at målingene over en anomali blir gjennomført med kort avstand mellom profilene og liten avstand mellom målepunktene langs dem. Man vil da ha mulighet for å foreta beregning av dypet til den anomale magnetpol. Hadde man dertil supplerende elektriske eller seismiske målinger over det anomale sted - som vil kunne gi overdekkets tykkelse til fast fjell - ville man sikrere kunne vurdere verdien av de indikerte magnetiske anomalier.

Det ville vel i tilfelle også være av interesse å føre noen målelinjer så langt ut fra elveleiet, helst over fast fjell om det finnes, at man dermed samtidig kan få et begrep om bergartens magnetiske egenskaper.

Trondheim den 15. mars 1971
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
Geofysisk avdeling

G.F. Sakshaug
geofysiker

STATENS MALMUNDERSØKELSER

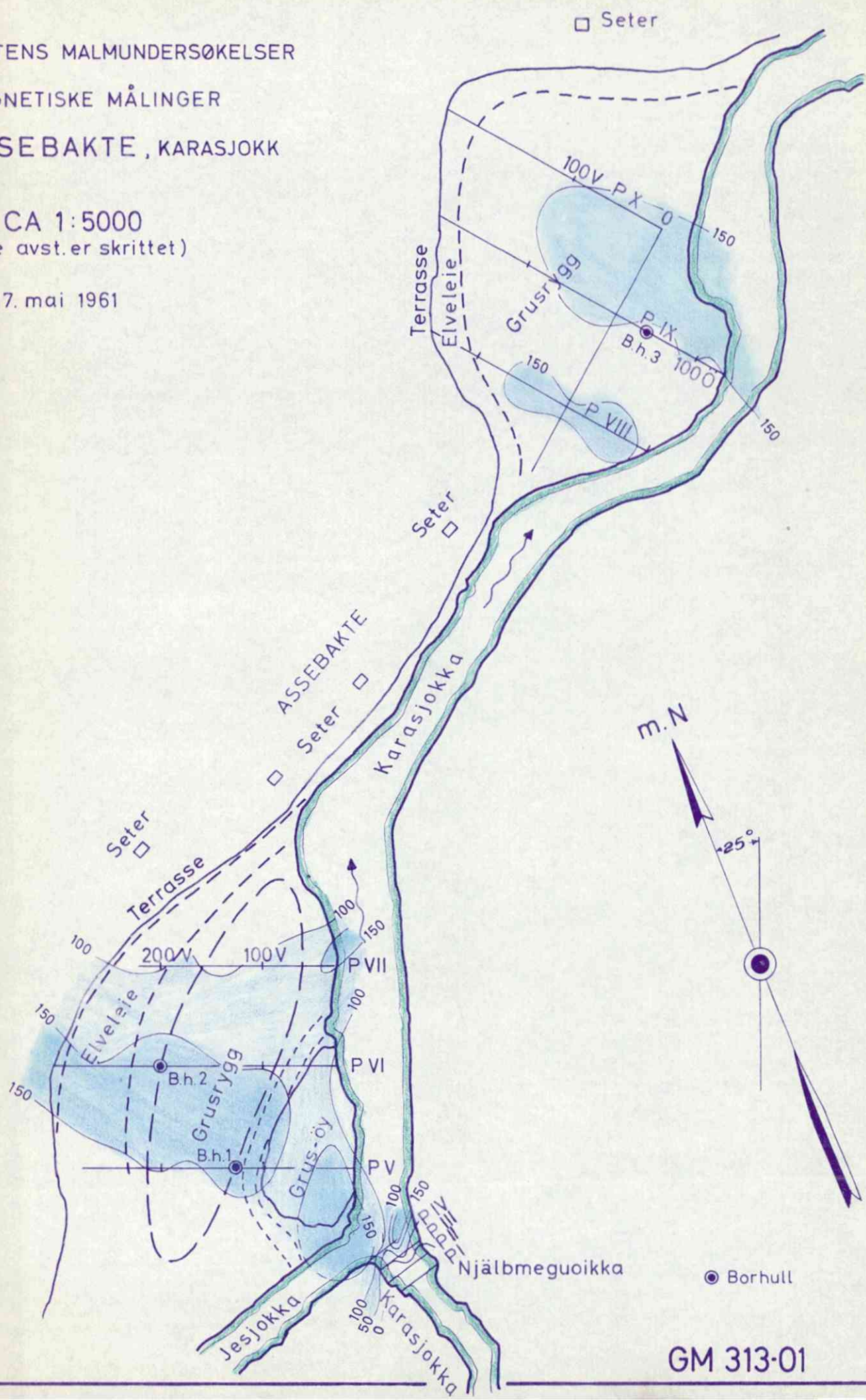
MAGNETISKE MÅLINGER

ASSEBAKTE, KARASJOKK

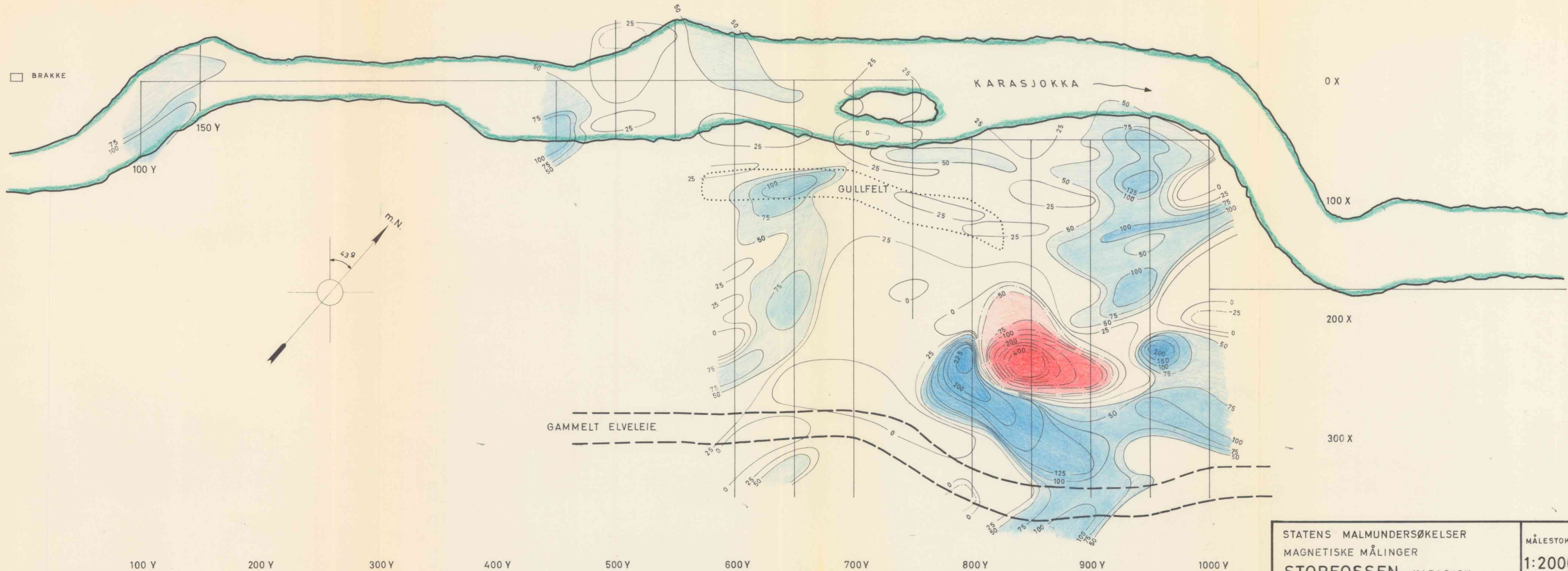
M: CA 1:5000

(alle avst.er skrittet)

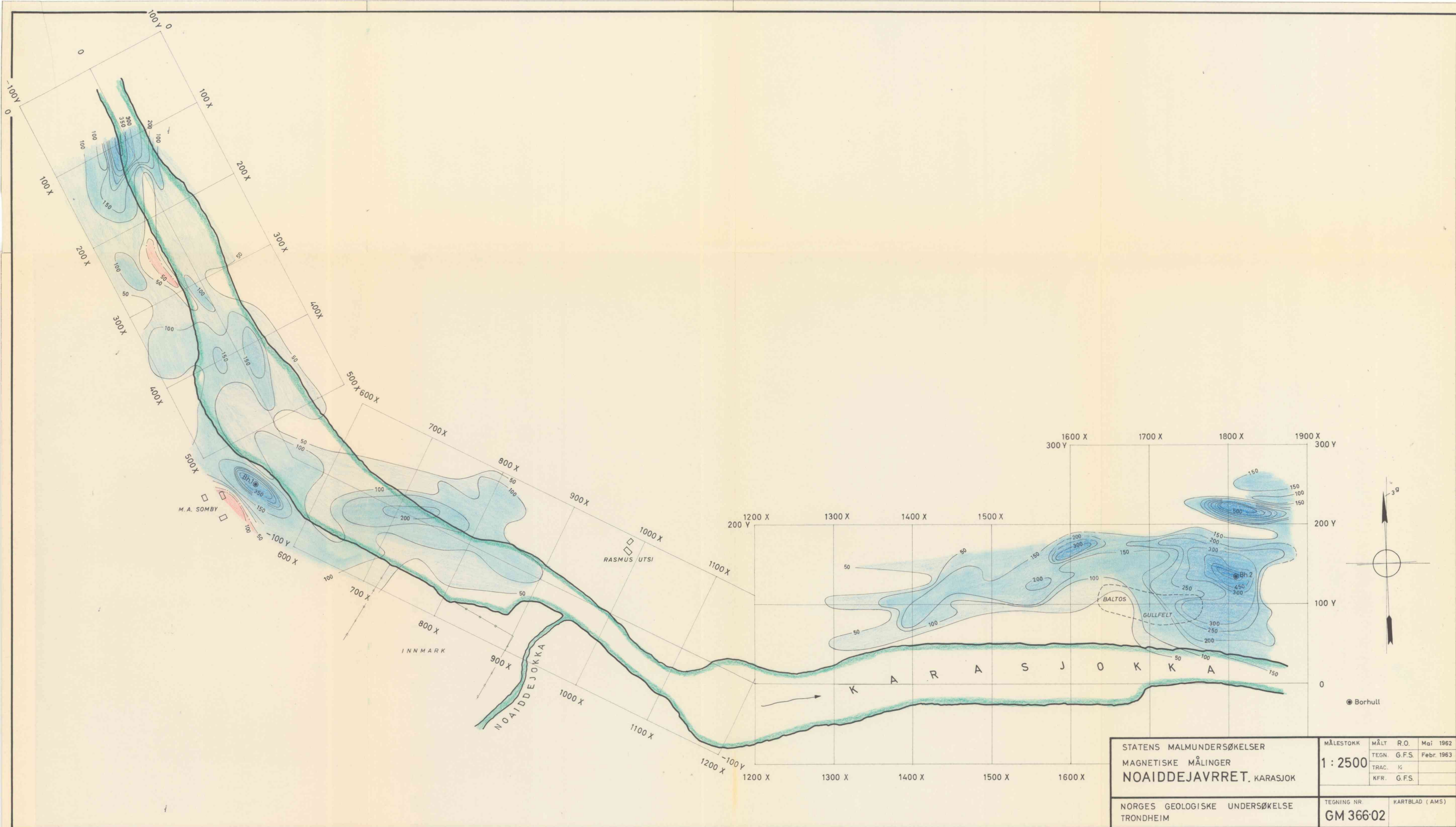
16.-17. mai 1961

GM 313-01

STATENS MALMUNDERSØKELSER MAGNETISKE MÅLINGER STORFOSSEN KARASJOK	MÅLESTOKK 1:2000	MÅLT R.O.	Mai 1962
		TEGN. G.F.S.	Mars. 1963
		TRAC. K.	
		KFR. G.F.S.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM	TEGNING NR.		
	GM 366-01		

STATENS MALMUNDERSØKELSER MAGNETISKE MÅLINGER NOAIDDEJAVRRET, KARASJOKK	MÅLESTOKK			MÅLT	R.O.	Mai 1962
	1 : 2500			TEGN.	G.F.S.	Febr. 1963
				TRAC.	K	
				KFR.	G.F.S.	
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE TRONDHEIM			TEGNING NR.		KARTBLAD (AMS)	
			GM 366-02			